

Fup eller fakta om sandfodring

I en udmærket artikel i Nordjyske den 31. juli omtales et nyt klinskred ud for sommerhusbebyggelsen i den sydlige del af Lønstrup. Artiklen oplyser også, at staten har afsat en pulje på 40 millioner kr. for hvert af årene 2020 og 2021. Puljen er øremærket til diger ved Vadehavet og til kystsikring – i form af såkaldte kommunale fællesprojekter - i Hjørring Kommune og ved Nordsjællands kyst, der begge er særlig udsatte for kysterosion. Det fremgår af artiklen, at Hjørring Kommune forventer at indsende en samlet ansøgning om sandfodring på (ikke nærmere angivne) dele af strækningen Løkken-Hirtshals.

Artiklen peger optimistisk på, at dette giver håb forude for de udsatte sommerhusejere ved Lønstrup. Specialkonsulent i Hjørring Kommune Thomas Lomholt citeres imidlertid for følgende udtalelse: *"Der bliver jo tale om midler til sandfodring, da hård kystbeskyttelse fortsat er udelukket på strækningen syd for Lønstrup pga. udpegningsen som Natura 2000"*.

Sandfodring – i form af revlefodring – lige syd for Lønstrup vil måske give en aflastning af den underminering, som løbende sker for de eksisterende kystsikringsanlæg ud for Lønstrup og Harrerenden. En stor del af sandet vil sandsynligvis havne i sejlrenden ind til Hirtshals Havn, og kun små mængder vil finde vej ind til kysten syd for Lønstrup. Man kan i stedet udføre sandfodringen som strandfodring. Men erfaringerne fra bl.a. Nørlev og Løkken viser, at selv store mængder strandfodring hurtigt forsvinder igen ved kraftige stormfloder.

Samme aften (31.07.20) pegede Hjørring Kommunes Teknik- og Miljøudvalgsformand Søren Smalbro (V) i et interview i TV2s nyhedsudsendelse på, at man kunne tillade og opnå op til 90 pct. reduceret kystnedbrydning ved Lønstrup ved brug af sandfodringsmetoden. Baggrunden for dette synspunkt er, at Carsten Andersen (S), der er næstformand i Teknik- og Miljøudvalget, skrev et synspunkt i Nordjyske den 19.12.19, hvor han hævdede, at *"Løven tillader altså alene sandfodring som kystsikring i området"*, og at *"Det er naturbeskyttelsen (Natura 2000), der påtvinger dette"*, samt at det er muligt *"at sandfodre i en mængde, som reducerer kysttilbagerykningen med op til 90 pct."* Hvor store mængder sand – og hvor stor en årlig udgift fra grundejerne - der kræves for at opnå denne virkning kan næppe dokumenteres. Han lover endvidere, at kravet fra byrådets side vil være at *"Alle former for hård kystsikring kan kun godkendes under vilkår om nødvendig sandfodring"*. Han udtrykte også, at en fortsat nedbrydning af klinten og sandfodring repræsenterer en bedre form for naturbeskyttelse end hård kystsikring.

Påstanden om at Natura 2000 forhindrer hård kystsikring på stedet er lodret forkert, uanset hvor mange gange denne påstand gentages. Det fremgår heller ikke af Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse om og indkaldelse af ansøgninger til puljen, at kystsikringen skal bestå i sandfodring. Tværtimod understreges det i bekendtgørelsen, at der ikke kan gives tilskud til projekter, *"der har karakter af drift eller vedligehold af eksisterende kystbeskyttelse"*.

Hvorfor de 90 pct.? Jo, det er for at sikre, at der fortsat kan ske en vis klintnedbrydning, så *"profilerne holdes åbne"*. Det er Danmarks Naturfredningsforening synspunkt, at dette princip – bakket op af enkelte topembedsmænd i Miljøministeriet og Kystdirektoratet - skal fastholdes. Synspunktet ser ud til fortsat at have opbakning også blandt et flertal i byrådet, så længe det er andre – dvs. staten og de berørte grundejere - der betaler sandfodringen. Der er ikke tale om et lovkrav eller et politisk krav hverken fra EU Kommissionen eller den danske stat.

Jørgen Kristiansen
Julius Posselts vej 13, 9400 Nørresundby
jorgenkr@yahoo.dk